

NAROBIC SIĘ (1) *vb pf*

1 sg m *praet* -m się narobił.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII – XVIII w.

Pf od „robie” ‘pracować’ z formantem na- + się wyrażającym nadmiar: Dáyże łep/ Sery/ gęś iáycá
Długoś rządził pánie ráycá Mniema żem ten rok pánem był To wniwecz com łie nárobił *RejRozpr* D4.

Synonimy: namęczyć się, napracować się.

Formacje współrdzenne cf ROBIĆ.

DJ